

**12. detsembril 2022 esitatud hagi – Contorno Textil versus EUIPO – Harmont & Blaine
(GILBERT TECKEL)**

(Kohtuasi T-773/22)

(2023/C 45/32)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Contorno Textil, SL (Almedinilla, Hispaania) (esindajad: advokaadid E. Sugrañes Coca ja C. Sotomayor Garcia)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Harmont & Blaine SpA (Caivano, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi „GILBERT TECKEL“ taotlus – registreerimistaotlus nr 18 148 635

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 10. oktoobri 2022. aasta otsus asjas R 372/2022-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— muuta vaidlustatud otsust, tuvastades, et registreerimistaotlus nr 18 148 635 tuleb klassi 25 kuuluvate kõigi kaupadega seoses rahuldada, sest võrdlemisel aluseks võetud kaubamärkide vahelisi erinevusi nõuetekohaselt arvesse võttes segiajamise tõenäosus puudub;

mõista kohtukulud välja EUIPO-lt; teise võimalusena

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;

— võrdse kohtlemise ja õiguskindluse põhimõtte rikkumine.

13. detsembril 2022 esitatud hagi – TP versus komisjon

(Kohtuasi T-776/22)

(2023/C 45/33)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: TP (esindajad: advokaadid T. Faber, F. Bonke ja I. Sauvagnac)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni volitatud eelarvevahendite käsutaja, struktuurireformide toe peadirektoraadi peadirektori 1. oktoobri 2022. aasta otsus jätta hageja kõrvale kõigis Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega 2018/1046 ⁽¹⁾ reguleeritud väljavalimismenetlustes osalemisest või liidu vahendeid haldavaks üksuseks valimisest ja nõukogu määrusega (EL) 2018/1877 ⁽²⁾ reguleeritud väljavalimismenetlustes osalemisest, millest hagejale teatati 3. oktoobril 2022 (edaspidi „vaidlustatud otsus“);
- teise võimalusena asendada vaidlustatud otsus mõõduka rahalise karistusega, mis vastab proportsionaalselt hageja piiratud osalusele projekti täideviimisel;
- mõista Euroopa Komisjonilt välja hüvitis kahju eest, mis tekitati hagejale vaidlustatud otsusega; ja
- mõista igal juhul kulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsus rikub määruse 2018/1046 artikli 136 lõiget 1, sest selles ei ole tõendatud asjakohaste faktide esinemist, mis on vajalikud hageja suhtes kõrvalejätmise otsuse vastuvõtmiseks, eelkõige oli selles jäetud tõendamata, et hageja – isiklikult – pani toime niisuguse lepingu täitmisel oluliste kohustuste raskeid rikkumisi, mille sõlmisid konsortsium, mille liige hageja oli, ja komisjon – nagu seda nõutakse määruse 2018/1046 artikli 136 lõikes 1.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsus rikub määruse 2018/1046 artikli 136 lõiget 3 ja proportsionaalsuse üldpõhimõtet sellega, et:
 - hagejale määratud kõrvalejätmise karistus ei aita saavutada määruses 2018/1046 kehtestatud varajase avastamise ja kõrvalejätmise süsteemi eesmärki;
 - hagejale määratud kõrvalejätmise karistus ei võta arvesse hageja teisejärgulist rolli Famagusta linna (Küpros) veevarustus- ja kanalisatsiooni ehituse projekti täitmisel.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsus rikub õiguskindluse üldpõhimõtet, sest sellega kehtestatakse tagasiulatuvalt määruse 2018/1046 alusel kõrvalejätmise karistus, mis on raskem kui rahaline karistus, mida eespool nimetatud volitatud eelarvevahendite käsutaja oleks pidanud määrama Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 alusel. ⁽³⁾

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT 2018, L 193, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 26. novembri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1877, mis käsitleb 11. Euroopa Arengufondi suhtes kohaldatavat finantsmäärust ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) 2015/323 (ELT 2018, L 307, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT 2012, L 298, lk 1).